

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

VI. De Furtis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Plura specialiter indulta sunt in causa hereticorum, et processu contra eos. h. d.
Plura quoque ad hoc atrocissimum crimen vindicandum specialiter et praeordinariis turis regulis indulta sunt, tam circa iudicium et processum instituentem, & testium depositions, & carcerum custodiam, & limitationis poenam: quam etiam contra fautores, receptatores & defensores eorum, ut clare ex ledione sacrorum constitutionum apparere potest.

Apollata qui sine, et quilibet Apollata: et quae poena puniuntur. Apollata. h. d.
Et haec est tertia pars principalibus tituli.

Apollatae sunt, qui a statu fidei, obedientiae, vel religionis, quam se tenere professi sunt, temerarie recedunt. Apollatae sunt triplex est species: alia enim est per se, alia inobedientiae, alia irregularitatis. Apollata per se est, cum qui a fide pravaricantur, & ad Iudaeos, vel alios detestabiles ritus convertuntur. Apollata inobedientiae est, cum quis praeceptum superioris sui sponte transgreditur, sive patrum regulis, vel constitutionibus non obtemperat. Irregularitatis Apollata est, cum quis ab ordine suo, sive assumptae religionis recedit. Apollatae autem sacri Canonis eam ingerunt infames, & deponunt, quam etiam excommunicationis & aliarum poenarum vinculis innodandos esse praecipitur.

DE SORTILEGIS, MALEDICIS, ET SACRILEGIS.
TITVLVS V.

Inquisitor hereticus prouisus non potest procedere contra sortilegum, nisi sortilegium expressis continet haeresim. h. d.

Sortilegium est, haereticis pestis inquisitores de diuinationibus, & sortilegiis, nisi haereticum se perent manifeste, sese intrinsece non debere, nec talia exercitantes posse punire, sed eos suis debere iudicibus puniendos relinquere, cum negotium fidei, quod summe privilegium esse conuenit, per occupationes alias non debeat impediri.

Regi sui sortilegi: et quid ab Ecclesia sine uinculo eiciendi. h. d.

Sunt autem & sortilegi, qui praetextu religionis per quasdam artes diuinationis scientiam proficiunt, aut quarumque scripturarum inspectione facta, futura promittunt. Arizolorum h igitur aruspicum, incantationum, & omnium sortilegorum artes, cum sint ex quadam pestifera societate demonum atque hominum quasi pulta infidelis, & dolosa amicitia constituta, poenitis sunt ab Ecclesia eliminandae, & superstitiosi artifices, nisi per poenitentiam resipiscant, perpetuo anathemate feriendi: & si clerici sint, degradandi.

Si blasphemus in iudicium suis poenitentiam peragere recuset, et uinculo ab ingressu Ecclesia arcebitur, et mortuus Ecclesiastica carnis sepultura. h. d.

Diversa est poena maledicorum: nam si quis in Deum, vel aliquem sanctorum linguam in blasphemiam publice relaxare ausus fuerit, poenam, iuxta Gregorianam constitutionis tenorem, subdendus erit: quam si recipere, & poenitentiam peragere recuserit, & Ecclesiastica carceribus sepultura.

Sacrilagus casus poena puniuntur. h. d.

a In 6. c. Clem. b Gloss. c. extr. de Apollata. c Can. non poenit. 2. q. 7. d. C. 2. c. illud. ext. de major. & obed. e. Can. fin. dist. 20. c. 1. ext. de Apollata. f. Can. infames. 6. q. 1. gl. in c. 1. de tempor. ord. in 5. g. Can. 1. 26. q. 1. h. ext. de sortileg. & 26. q. 1. 2. 4. & 1. i. c. ext. de maledic.

Similibus, interdumque acrioribus urgentur poenis qui in sacrilegii crimen incidunt, & Ecclesias incendere & violare minime verentur: nam pro modo sceleris admitti, facinorosi que perpetrati, nisi plene satisfecerint, aut de satisfaciendo plenam securitatem exhibuerint, nunc poenitentiae beneficium sacrilego penitus denegatur, nunc anathemate vincitur, nunc perpetua damnata infamia carceri traditur, aut exilio perpetuo deportatio, & de positionis animaduersione coarctetur: aliquando etiam pecuniaria poena multabitur.

Consentientes sacrilegii, & sacerdoti ipsi poenitentiam dantes, vel sepulturae eorum uinculo vincuntur, vel ab eis elemosinas recipiunt: poena poena cum eis puniuntur. h. d.

Nec solum talibus poenis illi plecendi erunt, qui sacrilegium admiserint, sed etiam consentientes eis, Presbyteri quoque, vel clerici, qui in vita, vel morte sacrilegi poenitentiam dare, aut sepulturae interesse, vel eorum elemosinas accipere ausi fuerint, sive rapinae participes inuenti fuerint, Ecclesiastico beneficio privati cedunt, sed in damnatum irreuerabiliter patientur.

Sacrilagium committitur tam inuita uentis, quam personarum. Et qualiter inuita uentis. h. d.

Sacrilagium autem admittit dicitur, tam ratione rerum, quam personarum. Rerum, ut cum quis sacrum de sacro, vel sacrum de non sacro, vel non sacrum de sacro auferit. Sed & si non de sacro aliquid ablatum fuerit, sed intra certos passus, qui in circuitu Ecclesiae sunt, alicui sacrilegium committi dicitur.

Ratione personarum committitur sacrilegium: cum quis clericum percussit, vel cum monachum uolentem & impias manus in iocis: vel cum persona Deo dicata per eorum appetuntur: de quibus infra suo loco latius dictur sumus.

DE FVRTIS.
TIT. VI.

Furti nomine omnia illicita usurpatio continentur: et furti: promoueri non possunt, nisi promoti, deponuntur, et si sint incorrigibiles, debent excommunicari, et si fuerint in furtis, non est pro eis mandatum, nisi ante mortem sint confessi. h. d.

Furti quidem nomine omnia illicita usurpatio alienae rei concluditur: sed nunc de iis tantum agimus, quae speciali nomine delicta generali furti appellatione continentur. Fures autem non solum seculares leges, uerum etiam Canones acriter insectantur: nam nec ad sacros ordines promoueri, nisi secundum ea, quae supra primo libro diximus, & promoueri ab iisdem deici, & si depositi incorrigibiles fuerint, excommunicari, & demum potestati seculari tradi debent. Et si, dum furtum committitur, occisi fuerint, pro eis minime orandum erit: quamquam si comprehensi, aut uulnerati confiterentur, communio eis non sit deneganda.

Furtum committitur ab necessitate uinculo puniuntur, et poena furtum poenitentiam partentes cum eis, et qui furtum sunt confessi. h. d.

Et haec de illis intelligere nos oportet, qui nulla necessitate adacti furtum commiserunt. Ceterum si quis propter necessitatem a cibaria, uel pecus furatus fuerit, longè mitiori poena puniendus erit. Nec fures solum supra dictis poenis tenentur, sed it quoque, qui aut cum furibus participant, aut qui furtorum confici fures quaerentibus possessoribus non indicant.

a Can. qui quis, & sacrilegium. 17. q. 4. b. C. si quis contumax. & sacrilegium. 7. q. 4. c. C. 2. ext. cod. d. C. si quis propter. ext. cod. e. Qui cum fure. ad. tit. ext.

